

РЕШЕНИЕ

№ 790

гр. София, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-E, в закрито заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова

Членове: Петър Люб. Сантиров
Ванина Младенова

като разгледа докладваното от Ванина Младенова Въззивно гражданско дело № 20231100500681 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 70294/12.12.2022 г. на длъжника И. Б. М. срещу насочване на изпълнението към недвижим имот – апартамент № 20, находящ се в гр. София, ж .к. „****“ етаж, със застроена площ от 88,39 кв. м., чрез налагане на възбрана по изпълнително дело № 20178630400128 по описа на ЧСИ С.Х., който жалбоподателят счита за несеквестируем. Твърди се, че недвижимият имот представлява единствено жилище както за длъжника, така и за членовете на неговото семейство, както и че не надхвърля жилищните нужди. Иска се отмяна на наложената възбрана.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК е подадено писмено възражение от вискателя „Топлофикация София“ ЕАД срещу жалбата, в което са изложени съображения за нейната недопустимост и неоснователност.

Представени са мотиви от частния съдебен изпълнител по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК, в които излага съображения за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20178630400128 по описа на ЧСИ С.Х. е образувано по молба от 12.01.2017 г. на „Топлофикация София“ ЕАД, към която е приложен изпълнителен лист от 21.11.2016 г., издаден въз основа на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 46189/2016 г. по описа на СРС, 31 състав, срещу длъжника И. Б. М., за сумата от 3797,37 лв. – главница за топлинна енергия през периода м.04.2014 г. до м.04.2015 г. за имот с адрес: гр. София, ж .к. ****, аб. № 223012, сумата от 31,32 лв. за дялово разпределение за периода от м.05.2014 г. до м. 04.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от 17.08.2016 г. до изплащане на вземането, сумата от 298,63 лв. мораторна лихва върху главниците за топлинна енергия за периода 15.09.2015 г. до 22.07.2016 г., сумата от 3,30 лв. мораторна лихва върху главниците дялово разпределение за периода от 15.09.2015 г. до 22.07.2016 г., и 457,18 лв. разноски по делото.

С молбата за образуване на изпълнителното дело, вискателят е направил искане, на

основание чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ, съдебният изпълнител да извърши имуществено проучване на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, както и да определи начина на изпълнението.

На длъжника И. Б. М. е била изпратена покана за доброволно изпълнение, която е била връчена по реда на чл. 47 ГПК.

По изпълнителното дело са направени справки по персонална партида на длъжника, установяващи имущественото му състояние. Приложено е копие от нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 20, том I, рег. № 81, дело № 20 от 1998 г. върху собствения на И. Б. М. недвижим имот - апартамент № 20, находящ се в гр. София, ж .к. „**** етаж, със застроена площ от 88,39 кв. м.

На 16.03.2018 г. съдебния изпълнител е наложил възбрана върху недвижим имот - апартамент № 20, като постановлението за налагане на възбрана върху недвижим имот от 16.03.2018 г. е било вписано в СВ-София на 21.03.2018 г.

По изпълнителното дело е наложена възбрана и върху други недвижими имоти, собственост на И. Б. М. – поземлен имот с начин на трайно ползване „ливада“, находящ се в землището на с. Чибаовци, община Костинброд, Софийска област, с площ 2,998 дка, поземлен имот с начин на трайно ползване „ливада“, находящ се в землището на с. Чибаовци, община Костинброд, Софийска област, с площ 0,271 дка, поземлен имот с начин на трайно ползване „ливада“, находящ се в землището на с. Чибаовци, община Костинброд, Софийска област, с площ 2,065 дка.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК длъжникът може да обжалва насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо. Съгласно чл. 436, ал. 1 ГПК жалбата се подава чрез съдебния изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението в двуседмичен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призвана, а в останалите случаи - от деня на съобщението. В т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., е прието, че принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект на длъжника с налагането на заповест или възбрана върху този обект.

В настоящия случай в деловодството на СГС е постъпила на 29.12.2022 г. жалба от на длъжника, която с разпореждане от 30.12.2022 г. на заместник-председател на СГС е изпратена ЧСИ С.Х. за администриране по реда на чл. 436 и сл. от ГПК. Отделно по изпълнителното дело е подадена жалба с вх. № 70294/12.12.2022 г. от длъжника до частния съдебен изпълнител, която е с идентично съдържание и е администрирана от съдебния изпълнител по реда на ГПК.

По изпълнителното дело няма данни съобщението за наложената възбрана от 16.03.2018 г. да е връчено на длъжника надлежно. Съдът установи, че е налично залепено уведомление по чл. 47 ГПК, но настоящият състав на съда намира, че не са били налице предпоставките за прилагането на този ред за връчване на съобщения. На разписката длъжностното лице е удостоверило, че е посетило адреса само два пъти - на 24.03.2018 г. и 05.04.2018 г. От отбелязването в разписката не става ясно какви действия връчителят е извършил по връчване на съобщението, поради което не може да се приеме, че същото е връчено редовно. Длъжникът /жалбоподател/, твърди, че е узнал за възбраната на 29.11.2022 г., а жалбата е подадена по изпълнителното дело на 12.12.2022 г., при спазване на срока по чл. 436, ал. 1 ГПК. Подадена е от надлежна страна и срещу действие, подлежащо на съдебен контрол, с оглед разпоредбата на чл. 435, ал. 2 ГПК, поради което съдът намира, че същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Жалбоподателят се позовава на несеквестируемост на възбранения недвижим

имот по смисъла на [чл. 444](#), т. 7 ГПК.

Съгласно чл. 444, т. 7 ГПК изпълнението не може да бъде насочено върху жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него; ако жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет, надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по [чл. 39, ал. 2 ЗС](#).

В кориците на приложеното копие на изпълнително дело № 20178630400128 по описа на ЧСИ С.Х. се съдържа справка по лице относно вписвания, отбелязвания и заличавания по персонална партида № 39436, за периода от 01.01.1992 г. до 07.07.2020 г., в която се съдържат данни за вписвания, заличавания и подновяване на ипотека върху апартамент № 20. По делото не е спорно, че имотът е собствен на длъжника. В справката липсва вписване на обстоятелство по придобиване на друг жилищен имот от длъжника И. Б. М.. По делото липсват данни дали членовете на семейството на длъжника притежават друг жилищен имот, в каквато насока жалбоподателят може да ангажира доказателства още пред частния съдебен изпълнител, при позоваване на чл. 447, т. 7 ГПК.

Според мотивите в т. 7 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г. чрез вписването на договорна ипотека или акта, от който тя произтича има за правни последици са отпадане на несеквестируемостта за ипотекарния кредитор (чл. 445, ал. 1 ГПК), присъединяването му по право при извършване на принудително изпълнение (чл. 459, ал. 2 ГПК) и правото му да се удовлетвори предпочитително от цената на ипотекирания имот (чл. 173 ЗЗД). Ипотеката обвързва ипотекарния длъжник (ипотекираният имот става секвестируем), когато и да е вписана. Следва да се има предвид в тази хипотеза, че по отношение на първоначалния взыскател несеквестируемостта на имота не отпада.

Съгласно задължителните разяснения по т. 1 от цитираното тълкувателно решение насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на заповирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия - заповор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестируемостта и в този смисъл я нарушават. Отделното обжалване на тези действия не е допустимо. Ако приеме наличието на несеквестируемост, съдът отменя всички изпълнителни действия, които нарушават несеквестируемостта и без да е отправено изрично искане за това.

В цитираното тълкувателно решение е прието, че несеквестируемостта на непотребимите вещи е забрана за тяхното осребряване. Налагането на заповор или възбрана върху тях обаче е допустимо, тъй като заповорът или възбраната ги задържа в патримониума на длъжника - налагането на заповор или възбрана върху вещи не е несъвместимо с несеквестируемостта и в този смисъл не я нарушава. Посочено е, че възбраната, като изпълнително действие не подлежи на отделно обжалване. На обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество. В контекста на изложеното следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 452 ГПК предвижда, че извършените след вписването на възбраната разпореждания от длъжника са недействителни спрямо взыскателя и присъединилите се кредитори по изпълнителното дело. Ето защо дори при несеквестируемост на жилищния имот на длъжника, насочването на изпълнението срещу него чрез вписване на възбрана е допустимо изпълнително действие съгласно цитираното тълкувателно решение на ВКС и не съставлява пречка длъжникът да ползва имота до окончателното удовлетворяване на взыскателите по изпълнителното дело.

С оглед изложеното, съдът намира, че подадената жалба е неоснователна, поради което следва да се остави без уважение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба от длъжника И. Б. М. срещу насочване на изпълнението към недвижим имот - апартамент № 20, находящ се в гр. София, ж. к. „****“ етаж, със застроена площ от 88,39 кв. м., чрез налагане на възбрана върху несеквестрируем имот – единствен жилищен имот на длъжника по изпълнително дело № 20178630400128 по описа на ЧСИ С.Х..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____